

Kl. 16:07

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Se, forskellen på det her og den nuværende lovgivning på området er, at man ikke som part automatisk kan få sine penge. Hvis man får brændt en bil af, er det ikke sikkert, at man får sine penge. Det kommer an på omstændighederne og erstatningsansvaret. Så det her betyder altså en skærpelse i forhold til det gældende tilsynsansvar, man har som forældre, hvor det jo skal vurderes, om forældrene har ført det tilsyn med barnet, som med rimelighed kan forventes af forældrene. Så tager det her jo udgangspunkt i at motivere forældrene til at tage ansvar for, hvad barnet og den unge laver. Så det har altså et præventivt formål, og det har en helt anden konsekvens.

Nej, jeg vil ikke være indstillet på at indtægtsregulere det. Det er i modstrid med den aftale, vi har lavet med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, og det ville også, synes jeg, virke meget underligt, at man straffede i forhold til, hvad forældrenes indtægter var. Altså uanset om det er det ene barn eller det andet barn, der har lavet skaden, er der ét sigte med det her, og det er at motivere forældrene til at påtage sig et ansvar. Så uanset om det er på Nørrebro eller i Fredericia eller i Kolding eller i Frederikshavn, må det selvfølgelig koste det samme. Alt andet ville da virke underligt.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:08

Morten Østergaard (RV):

Det ene er det her med, at Ungdomskommissionen er kommet med det her forslag. Jeg oplever det tillægskommissorium, som ministerens forgænger sendte den 19. februar 2008, som et bestillingsarbejde, og jeg har også talt med medlemmer af kommissionen, der har opfattet det på samme måde, altså at man har fået besked på at lave det her forslag. Derfor er det måske lidt friskt at sige, at det var det, Ungdomskommissionen havde kastet sig over, hvis ikke de var blevet bedt om at forholde sig til det. Jeg kan jo sige, at jeg ser mere frem til det, de laver fremadrettet, end det, de har lavet.

Det andet er spørgsmålet om det her med, at det er det mest naturlige i verden at have det her erstatningsansvar. Ville ministeren som forælder føle, at det var rimeligt, hvis man havde gjort alt, hvad der stod i ens magt, hvis man havde gjort alt muligt for at få styr på sin af en eller an-

den grund uvorne unge af et barn, og barnet så alligevel kravlede ud ad vinduet og satte ild til et eller andet, at man så ifaldt det her objektive erstatningsansvar? For så er spørgsmålet jo: Hvad skal de forældre så gøre?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:09

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Ja, det føler jeg er fuldstændig rimeligt. Jeg føler nemlig ikke, at det er samfundets ansvar, at der bliver brændt containere og biler af, at andre mennesker bliver forulempet og overfaldet. Det er ikke samfundet, der skal betale for det. Det må barnet selv gøre i første omgang, og i anden omgang har forældrene med det her forslag jo en forpligtelse, et skærpet ansvar for, hvad barnet og den unge render rundt og laver ude i natlivet, at de ikke skal komme hjem kl. 24.00 om aftenen på hverdage, men komme hjem kl. 20.00 og sådan nogle ting. Det er et godt forslag, som handler om, at forældrene påtager sig et ansvar for deres børns adfærd og opdragelse.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:10

Morten Østergaard (RV):

Man kan sige, at logikken i forslaget er, at det, der afholder forældre fra at tage ansvar for deres børn, er, at der ikke hidtil har været en sådan bødeordning eller erstatningsordning, eller hvad man nu vil kalde det. Der må vi bare sige, at det jo så er der, hvor uenigheden opstår. Jeg vil gerne spørge nu, hvor vi i gang med logikken, om vi er enige om, at hvis de samme forældre forsikrer sig mod det erstatningsansvar, fortaber effekten sig en lille smule af den logik, der skulle ligge i forslaget.

I forhold til den løbende argumentation om det her vil jeg bare sige: Jeg kan forstå og synes, det er rimeligt, at børnene er erstatningsansvarlige, altså at gerningsmændene holdes ansvarlige, fordi det jo er dem, der har udført ugerningen – jeg tror også, at Venstres retsordfører var inde på, at det dog var det mest naturlige sted – og at hvis forældrene har svigtet deres ansvar, er de så også erstatningsansvarlige. Det, der virker urimeligt, er, at her kan man gøre alt, hvad der står i ens magt, og alligevel blive holdt ansvarlig, ikke for hele erstatningsansvaret, men for et beløb, som er fuldstændig arbitrært fastsat af regering og Dansk Folkeparti.